

A Fővárosi Törvényszék a [redacted] ügyvéd [redacted] által képviselt **Magyar Kétfarkú Kutya Párt** [redacted] felperesnek a [redacted] kamarai jogtanácsos [redacted] [redacted] által képviselt **Veszprém Megyei Rendőr-főkapitányság Ajkai Rendőrkapitánysága** [redacted] alperes ellen gyülekezési ügyben hozott - 19060-160/150-1/2018.rendb. számú - közigazgatási végzés megtámadása iránt indított közigazgatási perében - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t:

A Fővárosi Törvényszék az alperes 19060-160/150-1/2018.rendb. számú végzését hatályon kívül helyezi.

A kereseti illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2018. október 30-án a gyülekezési jogról szóló 2018. évi LV. törvény (a továbbiakban: Gytv.) 10. § (1) bekezdése szerint bejelentést tett az alperes felé a 2018. november 2. napján 7:00 óra és 2018. december 31. közötti időpontban Ajkán a Szabadság tér 12. számon, az Agora tér és a Sétáló utca területén megtartandó közterületi nyilvános gyűlésre vonatkozóan. A bejelentés szerint a gyűlés célja „az Európai Ügyészséghez való csatlakozásért való kiállítás”. A tervezett gyűlésen részt vevők várható létszámát 20 főben, a rendezők számát 2 főben jelölte meg. A tervezett napirend az Európai Ügyészséghez való csatlakozás érdekében történő aláírásgyűjtés, népszerűsítő szórólapok osztása, a választópolgárok megismertetése a párt tevékenységével és programjával, továbbá az előbbiekre vonatkozó felvetések meghallgatása.

Ezt követően az alperes 2018. október 31. napján kiadmányozott 19060-160/150-1/2018.rendb. számú végzésével a kérelmet hatáskör hiányára hivatkozással visszautasította és az eljárást megszüntette az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 46. § (1) bekezdés a) pontja alapján, figyelemmel, az Ákr. 17. §-ban foglaltakra, tekintettel arra, hogy álláspontja szerint a rendezvény nem tartozik a gyülekezési jog hatálya alá. Kiemelte, hogy a Gytv. 1. § (1) bekezdése alapján mindenkinek joga van ahhoz, hogy engedély vagy - az e törvényben meghatározott kivételekkel - előzetes bejelentés nélkül, békésen és fegyvertelenül másokkal közösen felvonulásokat és tüntetéseket (a

továbbiakban együtt: gyűlés) szervezzen, és azokon részt vegyen. Rámutatott, hogy álláspontja szerint a közös vélemény kialakításához legalább két fő jelenléte szükséges, a különböző íveket aláíró személyeket pedig, legalább részben a közéleti kérdésben való állásfoglalás vezeti, azonban szándékuk nem vonatkozik sem a vélemény közös kialakítására, sem pedig annak közös kinyilvánítására, így a bejelentett rendezvény nem tekinthető gyűlésnek.

A felperes az alperes végzésének bírósági felülvizsgálata iránt keresetet nyújtott be, amelyben a döntés hatályon kívül helyezését kérte. Arra hivatkozott, hogy álláspontja szerint a bejelentett rendezvény a Gytv. hatálya alá tartozó gyűlésnek minősül, a bejelentést pedig az alperesnek az Alkotmánybíróság 3/2013. (II.14.) számú határozata (a továbbiakban: AB határozat) alapján is így módon kellett volna értékelnie. Rámutatott, hogy a Gytv. 2. §-a szerinti gyűlés fogalma, a legalább két személy részvételével közügyben való véleménynyilvánítás céljából tartott nyilvános összejövetel, mint feltétel a bejelentésben foglaltak alapján egyértelműen teljesült, tekintettel arra, hogy a bejelentés a két fő szervezővel és a közügyben való véleménynyilvánítás céljának megjelölésével mindkét törvényi kritériumnak megfelelt.

Az alperes a védiratában fenntartotta a végzésében foglaltakat.

A felperes keresete - az alábbiak szerint - alapos.

A Fővárosi Törvényszék az alperes végzését a Gytv. 15. § (2) bekezdése alapján vizsgálta felül közigazgatási perben, amelyre a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) rendelkezései az irányadók.

A törvényszék a Kp. 124. § (2) bekezdés d) pontja alapján egyszerűsített perben jár el. A Kp. 124. § (5) bekezdése értelmében egyszerűsített perben a bíróság a tárgyaláson kívüli elbírálás szabályai szerint jár el.

A Kp. 85. § (1) bekezdése és a Kp. 84. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 342. § (1) bekezdésére figyelemmel a bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét a kereseti kérelem és a védirat korlátai között, a Kp. 85. § (2) bekezdése alapján a közigazgatási tevékenység megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálja.

A bíróság a tényállást a perbeli ügyben a Kp. 78. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 279. §-ára és a Kp. 78. § (2) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló közigazgatási iratok, valamint a felek nyilatkozatai és ennek egybevetése alapján, a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékelve és meggyőződése szerint elbírálva állapította meg.

A törvényszéknek abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az alperes törvényesen állapította-e meg a hatásköre hiányát a Gytv. 2. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésre hivatkozással, illetve hogy a kérelem elintézésére a törvényes eljárási rendnek megfelelően került -e sor.

Elöljáróban a törvényszék kiemelni kívánja, hogy az Alkotmánybíróság a már fentebb hivatkozott AB határozatban megállapította, hogy az Alaptörvény VIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 9. §-a szerinti bírói felülvizsgálatnak van helye a rendőrségnek a rendezvény bejelentéséről hozott, hatáskör hiányát megállapító határozatával szemben. Az Alkotmánybíróság előbbi döntésben

rámutatott arra is, hogy a bíróság a hatáskör hiányát megállapító rendőrhatósági határozat jogszerűségét és megalapozottságát érdemben vizsgálja.

Mindezekre figyelemmel a törvényszék egyrészt megállapította, hogy az alperes lényegi eljárási jogszabálysértést követett el, amikor a felperes által gyülekezési jog hatálya alá tartozó nyilvános gyűlésként megjelölt rendezvény bejelentése tárgyában hozott, hatáskör hiányát megállapító döntését az Ákr. szerinti végzéseként, nem pedig a Gytv. szerinti eljárásban, határozati formában hozta meg, valamint, hogy annak rendelkező részében tévesen oktatta ki a felperest a bírói felülvizsgálathoz való joga vonatkozásában a Veszprémi Törvényszék megjelölésével, tekintettel arra, hogy a gyülekezési ügyben hozott döntések felülvizsgálatára a Fővárosi Törvényszék a Kp. 13. § (11) bekezdése alapján kizárólagosan illetékes.

Másodsorban a törvényszéknek az idézett AB határozatban foglaltaknak megfelelően a hatáskör hiányát megállapító alperesi rendőrhatósági döntés jogszerűségét és megalapozottságát is érdemben meg kellett vizsgálnia.

A Gytv. 2. § (1) bekezdése szerint e törvény alkalmazása során gyűlés a legalább két személy részvételével közügyben való véleménynyilvánítás céljából tartott nyilvános összejövetel, a Gytv. (2) bekezdése szerint a gyűlés nyilvános, ha ahhoz bárki szabadon csatlakozhat.

A Gytv. idézett rendelkezéseiből kitűnik, hogy a gyülekezés fogalmának lényegi eleme, hogy legalább ketten, ideiglenes jelleggel, közügyben való véleménynyilvánítás céljával, nyilvános rendezvényre gyűljenek össze. A gyülekezési jog a bírói gyakorlatban és a szakirodalomban kialakult álláspont szerint védelemben részesíti azon rendezvényeket, amelyek elsődleges és jellemző célja a közügyekről szóló nyilvános vitában, illetve véleményképzésben való részvétel.

Az Alkotmánybíróság a gyülekezési jog hatálya alá tartozó gyűlésekkel összefüggésben már egy korai határozatában (30/1992. (V. 26.) AB határozat) megállapította, hogy „a gyülekezési jog szorosan kapcsolódik a véleménynyilvánítás szabadságához, mivel a gyűlések megszervezése, megtartása, illetve az azokon való részvétel ad lehetőséget a vélemény közös kialakítására”. A cél ilyen meghatározása biztosítja azt, hogy a nem ilyen célú gyűléseket a jogalkalmazó ne tekintse gyülekezési jog által védettnek, és gátat vessen a joggal való visszaéléseknek, valamint az elhúzódó, nyilvánvalóan nem a közügyben való véleménynyilvánításra, hanem zaklatásra irányuló gyűléseknek. A gyülekezés fogalmával összefüggésben fontos kiemelni azt is, hogy azt, hogy mit tekintünk „közügyben való véleménynyilvánítás céljából tartott nyilvános összejövetel” fogalmában közügynek, azt az Alkotmánybíróság a gyűlés céljának definiálásánál az 55/2001. (XI. 29.) AB határozatában, és a 75/2008 (V.29.) AB határozatában is meghatározta. Eszerint minden olyan ügyet közügynek kell tekinteni, amely nem korlátozódik egyes magánjogi jogalanyok magánérdekeire, hanem a legszélesebb értelemben vett közállapotokkal, közérdekű kérdésekkel kapcsolatos vita tárgya. A politikai ügyeken kívül ilyennek kell tekinteni különösen az állami-, vagy önkormányzati szervek működésével, intézkedéseivel, egyes közszolgáltatások ellátásával, közüzemek működésével, társadalmi konfliktusokkal, illetve azok feloldásával összefüggő gyűléseket. A közügyekben való véleménynyilvánítás köre tehát nem szorítkozik kizárólag a széles értelemben politikai kérdésekre, utóbbi ugyanis mindössze egyik fontos, de nem kizárólagos eleme a közügyeknek.

Fentiek alapján a törvényszék álláspontja szerint a felperes helyesen hivatkozott arra, hogy az általa bejelentett rendezvény a Gytv. hatálya alá tartozó gyűlésnek minősül, tekintettel arra, hogy a gyűlés célja az Európai Ügyészséghez való csatlakozásért való kiállás volt, amely egyértelműen közügyben való véleménynyilvánításnak minősül. Egy ilyen jellegű, közügynek

minősülő kérdés megvitatása és az ezen kérdéshez kapcsolódó vélemény aláírásgyűjtés révén való kifejezésre juttatása, egyértelműen Gytv. hatálya alá tartozó gyűlésnek tekintendő.

A fentiekben kifejtettekre tekintettel a bíróság a felperes keresetének helyt adott, és az alperes végzését a Gytv. 15. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte.

Felhívja a törvényszék továbbá a figyelmet a Gytv. 15. § (5) bekezdésében foglaltakra, mely szerint ha a bíróság a gyülekezési hatóság határozatát a gyűlés bejelentésben megjelölt időpontját követően semmisíti meg, a gyűlés megtartásának tervezett új időpontjáról a szervezőnek a gyülekezési hatóságot 24 órával a gyűlés megtartását megelőzően tájékoztatnia kell.

Az eljárási illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdésének c) pontja szerint az alperes teljes személyes illetékmentességére tekintettel az állam viseli.

A törvényszék a felperes számára perköltség megítélését mellőzte. A Kp. 35. § (1) bekezdése folytán megfelelően alkalmazandó a Pp. 81. § (5) bekezdése, amely szerint a jogi képviselővel eljáró fél a perköltségét kizárólag jogszabályban meghatározott költségjegyzék előterjesztése útján számíthatja fel. Ilyen költségjegyzéket azonban a felperes nem terjesztett elő, így a törvényszék a perköltségről nem rendelkezhetett.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 126. § (3) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2018. november 8.

dr. Ráczi Krisztina sk. a tanács elnöke,

dr. Tóth László sk. előadó bíró,

Borsainé dr. Tóth Erzsébet sk. bíró